

Pulkatur mars 2004

Helags - Sylsjödammm - Sylarna - Vålåstugorna - Ljungdalen

Skipbo, min åttaårige schäfer, och jag företar sommar och vinter en veckotur på lederna runt Helags och Sylarna. Vinterturerna utgår från Ljungdalen eftersom vi från parkeringsplatsen på Kläppen åker direkt ut på kalvfället och slipper åka i djupsnö. Sommarturerna utgår från Ramundberget eftersom vi den årstiden inte behöver bekymra oss om snötäckets djup.

Här började och avslutade vi vår färd. Wärdshuset bjuder på enkelt logi och en meny med två köträtter och en kall fiskrätt - den brukar bestå av varmrökt lax. Krögaren och personalen ger alltid ett vänligt och trevligt bemötande.

De första av de nuvarande Helagsstugorna uppfördes 1986 och ersatte ett par betydligt mindre och enklare stugor. När Skipbo och jag kom fram till stugorna hälsades vi av hundra draghundar som var uppställda på olika platser runt om stugorna. Så snart Skipbo visade sig skällde de flesta av hundarna. Två kommersiella företag bedriver turer med hundspann mellan STF:s anläggningar i området.

Makarna Henri och Signe de Roon var stugvärdar 1960 - 1986. De var mycket gästvänliga och omtänksamma mot alla sina gäster. Det var alltid rent och snyggt i de gamla stugorna. I år fick jag veta att Signe är död.

Östan är en museistuga. Den representerar de första fjällstugorna, som bestod av två rum med sex sängar (tror jag) men så breda att de kunde rymma två personer. Ett rum var låst och till det hade medlemmar nyckel, som de fick ut mot en depositionsavgift om 10 kronor. Försök och känn lukten av frystorkad ärtsoppa, höns- och curry och någon annan köträtt samt våta kläder på tork. Trångt men trevligt.

Hundarna vistas utomhus hela dygnet. Här görs de redo för dagens etapp som, enligt uppgift, skall gå till Gåsenstugan.

Skipbo på Sylsjön. Han drar i pulkan nästan hela vår packning. Jag bär en ryggsäck med mina kläder. Han tycker inte om att vara draghund men han utför sitt uppdrag utan knorr.

Bullfjällen och Gråvålen om jag minns rätt. Vackra vyer som det är svårt att inte fotografera änskönt bilden inte blir perfekt. Vyerna är så vackra att jag stundom tappar andan av hänförelse.

Sylsjödamstugan är en före detta uttjänad STF:stuga, som ligger vid Sylsjöns dammanläggning. Den är sedan många år överlämnad till Trondhjems Elverk, som upplåter den till vandrarare för matlagning och klädtork. Mestadels används den av fritidsfiskare. Jag hade denna gång sällskap med två fiskare från Lillhärdal. De var frikostiga och bjöd Skipbo på köttbullar, pannbiff och pytt-i-panna. Stugan har elvärme och belysning. Inte dumt när det är kallt ute. Inventarierna är i original det vill säga mycket gamla. Några filtar har årtalet 1958.

Det är en dryg uppfart från vindskyddet i Ekorrdörren. Vi båda var trötta när vi kom upp till passet. Därifrån utför till stationen

Sylarna i kvällssol. Det var en härlig torsdagskväll. Vindstill, klar sikt åt alla håll och inte särskilt kallt. Vädret inbjöd till en liten eftermiddagstur upp på fjället. Under turen blev jag uppfordrad att koppla Skipbo, som sprang lös bredvid mig. Jag nekade att koppla honom ty hur skulle vi kunna åka tillsammans nedför. Skipbo bryr sig inte om renarna då jag har sagt nej.

Sylstationen - huvudbyggnaden. Stationen har enbart självhushåll men i gengäld en välsorterad kiosk och utmärkta matlagningsmöjligheter förutom bastu och andra lyxigheter..

Den äldsta av de nuvarande Gåsenstugorna. Den första Gåsenstugan var belägen ett gott stycke uppför Gåsenfjället. Den sista etappen dit var dryg såväl sommar som vinter. Färden från Sylarna till Gåsen gick i utmärkt i fint väder. Efter middagsuppehåll fortsatte vi till Vålåstugorna.

Vålåstugornas receptionsbyggnad. Vädret försämrades under färden och det blev snö och blåst. Vi fick under kvällen sällskap av annan ensamåkare utan hund.

Hemåt. Vi har sedan några timmar lämnat Vålåstugorna. Efter den korta branten från dalgången upp till kalvfället gick det lätt att åka. Vi gick till Ljungris och genade över Postvallen till parkeringsplatsen vid Kläppen. Vi avslutade färden med middag på Wårdshuset.

Epilog

Det är inte alltid enkelt att med foto skildra en vintertur i fjällen. Snön är så vit och konturlös. Digitalkameran är inte lämpad för låga temperaturer. Batterierna slutar att fungera och det behöver värmas i händerna för att få funktionen åter. Om det då också blåser och är kyligt? Om några månader börjar förberedelserna för sommarturen. Den ger i vart fall bättre fotomöjligheter.

